

СИНДИКАТ РАДНИКА У ПРОСВЕТИ СРБИЈЕ

SEPT

БЕОГРАД, Дечанска 14/5; тел/факс: 011/3236-259, 025/420-093
E-mail: sob@beograd.com, sindiso@sbb.rs

И ДАЉЕ НА МИНИМАЛНОМ МИНИМАЛЦУ

Минимална цена рада за запослене у Србији истекла је још половином прошле године, када није постигнут договор, иако је то законом утврђено као обавеза републичког Социјално-економског савета (минимална зарада мења се сваких 6 месеци и не може бити мања него у претходном периоду). Иако је у Закону формулисано да се зарада утврђује у складу са трошковима живота и потребама радника, те би свакако било неопходно бар извршити усклађивање са инфлацијом и трошковима живота, како ствари стоје то се опет неће десити, као што се није десило у јануару прошле године, када је цена рада са претходног нивоа од 78 динара по радном сату подигнута на 87 динара по сату рада, колико је и сада. Сваком ко живи у овој земљи и даље је јасно да са 15.138 динара нико не може да живи, јер та средства нису довољна ни за оне већ добрано испражњене минималне потрошачке корпе. О потрошачкој корпи, чак и оној нашој, српској, нема никаквог говора, јер су потребне готово две минималне зараде, а да не говоримо о потрошачкој корпи како је препознају у нашем окружењу.

У битци за већи минималац јасно је да су сви аргументи на страни радника, али очигледно нема довољно снаге у делу СЕС-а из синдиката да то наметне послодавцима и влади, као и другим учесницима СЕС-а, тако да је много извесније да ће минималац и даље остати колики је био и пре годину дана. Захтев да минималац буде 91,35% динара, односно 15.894 динара, дакле увећан за 5%, није прихваћен, иако је инфлација, од момента када је последњи пут утврђиван минималац, и већа. Чак и намера синдиката да попусте у својим захтевима није прошла. Савезника у захтеву да се поштује Закон, синдикати нису нашли ни у Влади, вероватно из разлога што је Влада Републике Србије и даље највећи послодавац у Србији (за све оне који се финансирају из буџета и формално за оне у компанијама у којима је Влада власник или оснивач). И не само то – запослени у просвети, али и други, живи су сведоци да ни Влада не поштује обавезу исплате минималца тамо где је она домаћин. У овом тренутку, Влада Републике Србије још увек није измирила обавезу исплате минималца запосленима у просвети којима је исплату те принадлежности извршила за прво полугодиште прошле године. Стога ће наш синдикат ових дана и службено

Јануар 2005. год.	38,50 динара	6.699,00 динара
Јул 2005. год.	41,00 динара	7.134,00 динара
Јануар 2006. год.	46,00 динара	8.004,00 динара
Јул 2006. год.	49,00 динара	8.526,00 динара
Јануар 2007. год.	55,00 динара	9.570,00 динара
Јул 2007. год.	63,50 динара	11.049,00 динара
Јануар 2008. год.	70,00 динара	12.180,00 динара
Јул 2008. год.	78,00 динара	13.572,00 динара
Јануар 2009. год.	87,00 динара	15.138,00 динара
Јул 2009. год.	87,00 динара	15.138,00 динара
Јануар 2010. год.	87,00 динара	15.138,00 динара

упутити захтев републичком омбудсману и упознати га са чињеницом да Влада Републике Србије крши право „својих“ запослених по питању законом утврђене обавезе за исплату минималца.

У исто време представници Уније послодаваца Србије, који и даље седе у СЕС-у, иако је њихова репрезентативност доведена у питање и веома је спорна, не само да не поштују право усклађивања минималца са растом цена и трошкова живота, односно да у овом тренутку минималац буде већи за бар 7,5% и да износи **93,50** динара по сату, односно **16.273** динара (повећање од **1.135** динара које је и иначе сасвим недовољно да прати и онако бедан стандард запослених) већ и инсистирају да се минималац смањи (и то за **10%-15%** или да држава за толико смањи порезе и доприносе), што уопште нема никаквог утемељења у Закону.

О свему овоме надамо се да ћемо ускоро разговарати са омбудсманом, а права за наше чланове, уколико Влада не пристане да измири, потражићемо и у редовном судском поступку.

Београд, 16.02.2010.год.

проф. Хаџи Здравко М. Ковач
генерални секретар НСПРВ и СрпС

